

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hštv. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Trdna volja, gotova zmaga.

Za avstrijske Slované se bližajo resnobni časi. Nemčurji, Italijani in Madjari so se zakleli proti nam. S korenóm vred nas hočejo vničiti. Od teh nasprotnikov nimamo prav ničesar dobrega pričakovati. Prišel je zadnji hip, da se vzdramimo, ako hočemo svoj jezik in svojo narodnost rešiti ter priti do pravice, katere nam grejo po božji in cesarski postavi. Največja nevarnost preti pa nam Slovencem. Od treh stranij smo obkroženi od sovražnikov, ki so nam napovedali boj brez vsega usmiljenja. Žalostno je pač to, da mi vse premalo poznamo svoje sovražnike. Mislimo namreč, da so tudi tako rahlega in prizanesljivega srca, kakor smo žal, da mi Slovenci. Nekateri med nami celo mislijo, da se bodo nemčurji in nemškutarji enkrat vendar naveličali tega boja. Taki ljudje so kratkovidneži in pravi siromaki na duhu. V obče pa bilo bi zelo nespodobno in nevredno za nevstrašenega moža, ko bi se ravnal po takem mišljenju. Ko bi večina naših narodnjakov tako mislila, potem je naš narod gotovo izgubljen. Do svojih pravic ne bomo nikdar prišli, ako bomo samo čakali ná-nje z rokami v žepu; marveč dosegli jih bomo še le po trdem, vstrajnem boji. Dozdaj še nobena vojska brez orožja ni pridobila zmage. Človek si na svetu mora vse priboriti in privojskovati. Zato nam je pač najlepši vzgled naš Izveličar sam. Tudi on se je moral boriti proti hudici in peklu, da nam je odprl vrata nebeška; pa tudi mi še moramo prestatí tukaj na zemlji dolgi in težavni boj, ako hočemo vredni postati njegovega kraljestva. Tako treba tudi boja, ako hočemo, da dobi naš slovenski narod tistih pravic, brez katerih ne more živeti kot narod. In boja, jeklenega boja treba proti našim zakletim nemškutarskim sovražnikom, ki ne poznajo z nami nobenega usmiljenja.

Naš boj je boj obrambe. Mi ne bomo nikogar napadali, mi si nečemo prisvojiti zemlje, na kateri živi

nemški narod, marveč mi si hočemo z vsemi postavnimi sredstvi ohraniti to, kar je naše. Mi hočemo odbijati ljute napade brezverskih sovragov, mi hočemo in moramo biti gospodarji na svojih slovenskih tleh. To oblast obrambe nam daje naša državljanska postava, katero je s svojim lastnim podpisom potrdil naš presvitli cesar Franc Jožef I. Po tej postavi imajo vsi narodi avstrijske države povsod popolnoma enake pravice. In ker nam Slovencem nemškutarski liberalci nočejo pripoznati nobenih pravic, kakor samo davke plačevati in svoje najkrepkejšé sinove za vojake davati, ker nas hočejo imeti samo za svoje delavce in hlapce, prisiljeni smo, da se vojskujemo proti tako krivičnemu in nehvaležnemu ravnanju.

Naš slovenski narod ima pa tudi po svoji zgodovinski preteklosti zahtevati z vso opravičenostjo, da se mu dajo tiste pravice, katere uživajo že od nekinekdaj drugi avstrijski narodi. Ali morebiti naš narod nima nobenih zaslug za avstrijsko državo? Poglejte samo malo nazaj v zgodovino! Kdo je stražil na jugu Avstrijo proti divjim turškim navalom stoletja in stoletja? Slovenec! — Kdo je branil Avstrijo na zahodu proti italijanskim napadom? Slovenec! — Kdo je prelival na vzhodu svojo kri proti madjarskim napadom? Zopet Slovenec! — Narod slovenski, v boju si hraber in pogumen, v udarnosti in zvestobi svitlemu vladarju jeklen in neomahljiv, da ti ni enakega; za Avstrijo in slavno habsburško dinastijo dal si milijone in milijone najboljših svojih sinov — in kaj imaš danes za vse to? Po vseh uradih po zemlji slovenski šopiri še se vedno nemščina; südmarka naseljuje na naša tla židovske potepuhe in pri-tepenice; nemški šulverein ponemčuje s prajzovskimi denarji našo dečico in ji jemlje najsvetejše bogastvo: sv. katoliško vero; naš materinski jezik je zasramovan in zaničevan ter potisnjen pred vrata!

Toda ne obupaj, narod moj! Avstrija bodi tudi zanaprej tvoja domovina in vzvišena rodovina habsbur-

ška bodi ti voditeljica, za katero si pripravljen vsak hip dati vse, kri in življenje. Ali ti se moraš popolnoma vzbuditi in vzdramiti. Pravični Bog je vstvaril svet tudi za nas Slovence in za nas velja ravno ista svoboda in pravica, kakor za vse avstrijske narode. Dobra in hvalevredna je ponižnost, kjer je je treba; toda ako je mož prisiljen braniti svojo čast in poštenje; ako treba, da ves narod čuva svoje najdražje svetinje in pravice, takrat pa ni mesta suženjski ponižnosti in pohlevnosti; takrat je treba možkega, odločnega postopanja. V boju za naše pravice nam je državljanska postava, katero je podpisal sam presvitli cesar, naš kažipot. Od nje se ne odmaknemo niti za pičico. Ta postava zahteva, da so vsi narodi v Avstriji enakopravni. Ali je to veljavno samo na papirji? Mi sami moramo skrbeti, da bo tudi v resnici veljavno. Ničesar se ne smemo ustrašiti, ne popustimo niti za las od svojih pravic, marveč z vso odločnostjo postavimo se nemškutarskim napadom v bran; združimo, zedinimo se po vseh slovenskih krajinah, kakor en mož; zahtevajmo, tirjajmo z jekleno neustrašljivostjo svojih postavnih pravic. Mi jih moramo dobiti in ako smo pravi možje, dobili jih bomo! Ne vdajmo se!

—d.

Cerkvene zadeve.

Janez Kramberger, župnik Vurberški.

IX. Slutnja. Enkrat so se rajni gospod, ko sem se ž njimi pogovarjal, bi rekel, zamaknili, in rekli so mi: »Po domu se mi toži, po nebeškem domu se mi toži, na zemlji me nič ne veseli. Ko sem svoje pridne farane po sprejemu svetih zakramentov za božične praznike lepo pripravil, in ko sem tudi sam svojo dušo pri sv. spovedi očistil in pri polnočnici pohlevno Jagnje božje v revni hlevce svojega ubogega srca sprejel in se potem počivat vlegel, mi je srce plavalo v neskončnem veselju in bil bi srčno rad umrl, raje bi bil umrl, ko še dalje živel. Bog mi daj, da bi se tedaj, kedar smrtna ura pride, tako lahko od sveta ločil, kakor tisto božično noč!« Bog je molitev svojega zvestega služabnika uslišal in sicer prav v kratkem.

Ko sem se v letošnjih velikih počitnicah zopet 14 dni pri njih v Vurbergu mudil in enkrat dolgo časa na grobu svojega rajnega ljubelega prijatelja, častitega gospoda Ozmeča, mrtvaške molitve opravljal, se mi je srce pri spominu na rajnega prijatelja in na minljivost vse posvetne sreče tako užalilo, da sem hitel s pokopališča proti farovžu, da bi si v cerkvi in v razgovoru s svojim prijateljem, žalost pregnal. Srečala sva se v zeleni hosti. Ko se pozdraviva, poznalo se mi je na zamolklem glasu, da mi nekaj dušo razjeda; zato me gospod brzo vprašajo: »Kaj ti pa je, prijatelj, da si tako potr?« Povedal sem jim, kako se mi je na grobu njihovega prednika duša razjokala v otožnih spominih in slutnji, da pojdemo v kratkem tudi mi za rajnimi. Oni so me posvarili in so rekli: »Glej, taka otožnost ni od Boga; smrt je res bitka kazen in nasledek je izvirnega greha. Če njo pa voljno sprejmemo, kedar nam jo Bog pošlje in če svoje trpljenje in smrt združimo z bolečinami in trpljenjem Kristusovim na križu, bode Bog naš dar sprejel kot zadnje spokorno delo, in s smrtjo prične se za nas še le pravo večno življenje, veselje brez konca in kraja. Darujmo torej svoje življenje prostovoljno, ne pa z žalost-

nim, potrjim srcem! Sv. Pavel uči, da ljubi Bog le vselega darovalca.« II. Kor. 7, 7. Tako se je razgovor dalje pletel in pripravljala sva eden drugega za večnost in sklenila sva, dokler nama še Bog da življenje, prav zvesto delati, v smrtni uri pa veselo in zaupljivo pričakovati milostljive sodbe.

Rajni gospod so se nekaj let sem bili hudo postarali; sapa jim je bila težka, zelo so shudeli, glava jim je pa osivela, kakor sedemdesetletnemu starčku in po gostem jih je mrazilo. Videlo se je prav očitno, da so za težavno faro že preslabi. O tem pa niso hoteli nič čuti, da bi se kam preselili. Na to so pač začeli delovati, da bi iz prejšnje šolske sobe kaplanijo naredili. Naprosili so gospoda okrajnega zdravnika za njegovo spričevanje, da oni sami ne morejo več vsega opravljati, in prosili so za g. kaplana. Če bi bilo tudi škofijstvo rado dovolilo, se je pa vendar vsa stvar razbila na denarnem prašanju, ker ni bilo od kod za gospoda kaplana plačila dobiti. Mene je bilo prav strah, kako da bodo gospod zimo sami pri tolikem delu prestali. Dne 20. decembra 1891 dobim od njih pismo, kjer mi poročajo: »Predragi prijatelj! Ne morem več delati; včeraj mi je glas nehal. Brž ko ne sem se prehladil. V četrtek sem še šest bolnikov za advent preskrbel in se na Ptuj vozil. Zvečer sem še moral prevideti bolno deklico. Včeraj sem še bil dve uri v šoli, pa proti koncu že nisem mogel več govoriti. Prosim ponižno, ko bi mi zamogli za praznike enega gospodov bogoslovcev na pomoč poslati. Prisrčen pozdrav! Moliva eden za drugega! Hitro sem jim naznanil, da dobijo potrebno pomoč. Eden den pozneje so se mi zahvalili za mojo skrb in pristavili: »To leto je bilo za-me leto mnogih križev. Bogu bodi hvala za-nje! Upam, da si naredim iz poslanih križev lestvico gor do svetih nebes. Želim Ti prav vesele božične praznike. Ljubo Božje dete v jaslicah naj se milo na nas ogleda in nam naj podeli svoj mir in milost svojo! Zdravnik me je preiskal in mi povedal, da sem čisto zdelan in da se moram silno varovati. S prisrčnim pozdravom in krščanskim svetim poljubom, Tvoj hvaležni Janez«. To so zadnje vrste, ki jih hranim kot drag spomin na rajnega prijatelja.

Kje imajo uradniki, duhovniki, učitelji domovinsko pravico? Državna postava z dne 3. dec. 1863 o domovinsko-pravnih zadevah (Drž. zakonik 1863, nr. 105) § 10 pove: »Stalno nameščeni uradniki ces. dvora, državni, deželni in drugi javni, iz javnih blagajnic ali zalog plačani uradniki, duhovniki in javni učeniki zadobijo domovinsko pravico v tisti občini, kjer stalno bivajo, odkar so nastopili svojo službo«. S premeščenjem se prenese tudi domovinska pravica. Ako stopi dotičnik v penzijo, ima dom. pravico tam, kjer je najzadnje služboval.

F. S. Šegula.

Gospodarske stvari.

Nekaj o gnojenji in gnojilih.

(Konec.)

Kaj nas pa stane tako gnojenje? Nič drugo, kakor seme, ako ga kupimo, okoli 30 gld. med tem, ko vsi drugi stroški spadajo v stroške za vsakoletno obdelovanje.

Namesto te se zamorejo pa tudi druge detelje vzeti, ako na tistej zemlji dobro rastejo, ravno tako tudi lupina, vicia itd., na vsak način pa rastline, katere spadajo v rodbino leguminoz. Gledé umetnih gnojil moramo pa še nekoliko opomniti. Zemlje so različne in malo kdo pozna svojo zemljo dobro. Ta ima več teh, ta več onih

snovij. Radi tega pa tudi ni treba za vsako zemljo vseh treh navedenih gnojil, kakor je že iz navedenih treh receptov razvidno, v enaki meri in večkrat bi kmetovalec eno ali drugo brez potrebe dodajal. Zavoljo tega je priporočljivo v početku vedno poskuse v malem delati. Če je rast krepka a rodovitost slaba, potem gotovo primanjkuje fosforove kiseline, mogoče tudi kalija, če je slaba, primanjkuje dušca, kalija, mogoče tudi fosforove kiseline itd. Zato pa se vinograd v več delov po 100 m² razdeli ter na enem delu poskuša s fosfati, na drugem z duščenavimi snovmi, na tretjem s kalijevimi snovmi, potem v zvezi fosfatov s kalijem itd. Kjer bode vspeh največji, pri tem pa potem ostanemo.

Opomniti nam je še tudi to, da se daje pepel nadomestiti s stenfurtskimi solmi n. pr. kainitom, kateri ima okoli 16 odstotkov kalija, toraj $\frac{1}{3}$ več, kakor pepel in ga je toraj tudi skoro $\frac{1}{3}$ manj treba. Stane pa metrični stot okoli 3 gld. 50 kr.

Na mesto superfosfatov je tudi dobra Thomasova moka, katera stane metrični stot okoli 2:85 gold. do 3:85 gld. in ima okoli 12°/₁₀ fosforne kisline, pa ta ni tako lahko raztopna. Te je treba okoli dvakrat toliko, kakor superfosfata, pa tudi dalje traja, kakor oni. Sploh pa najdemo sestavino teh umetnih gnojil skoro v vsaki kmetijski knjigi, ter zamoremo jih potem sami ceniti in eno za drugo zamenjavati, kakor nam že bolj kaže.

S tem je namen tega spisa dosežen. Opozoriti smo samo hoteli, da treba rastline hraniti, ako nočemo imeti še več uzroka za jadikovanje. Navedli smo pa tudi načine, kako si naj umni gospodar, kateri ima lepo navado, pred početkom vsacega dela lepo računati, spored razmer v raznih slučajih v tej zadevi pomagati. Priporočati nočemo ne enega ne drugega načina posebno, kajti razmere so različne in eno ni za vse. Radi tega pa bolje, da si vsak svoje po svoji pameti izbira. Ta spis ima tudi samo namen kratkega navoda. Kdor želi temeljito skrivnosti umnega gnojenja spoznavati, ta si mora vže obširnejo knjigo naročiti. Gnojenje je dandanes v znanstvenem kmetijstvu tako obširen predmet, da so že jeli debele knjige z njim polniti, toraj ni mogoče celega v nekaj vrsticah spraviti. Delajmo pa, kakor sicer hočemo, toda napravimo si tudi za načelo: gnojimo ne samo travnike in polje, gnojimo tudi naše vinograde in sadunosnike ter polnimo s tem naše kleti, shrambe in žepe! Spoznajmo, da smo našega tužnega gmotnega stanja največ sami krivi, poboljšajmo se toraj, pričnimo pri gnoji, pri temelji kmetijstva in ne bomo več našo živino in rastline sumničili. J. Belé.

Telečja mrzlica.

Kedar krava povrže, nagodi se večkrat, da dobi mrzlico in pravi se ji vsled tega »telečja mrzlica«. Kaj je te nevarne bolezni krivo, ni se še doslej dognalo in vsled tega še tudi ne znajo zdravila za-njo, vsaj ne takega, da bi se človek smel na-nj zanesti. Izkušnja pa nam kaže, kako naj ravnamo pri breji kravi, da ne dobi bolezni. Najprvo je pri tem, da ji nekaj časa, predno povrže, ne damo obilne krme pa tudi kake štiri dni potem ne. Krma ji služi samo seno, ali snažno mora biti in tako tudi voda, katere dobi za pijačo; voda pa ne sme biti premrzla.

Ako krava ni preveč debela, kaže dajati ji kakih deset dnij, predno ima povreči, samo sena in ne preveliko; če je debela, tedaj bode pa s tem že prej začeti. Vrh tega pa je dobro, ako ni premrzlo ali sploh slabo vreme, voditi kravo vsak dan nekaj časa, po pol ure, na prosto, da se razhodi. Kedar pa je krava že blizo, da povrže, mora stati na kraji, da je ne doseže preprih in dobro je, ako se odene brž, ko povrže, z vol-

neno odejo. Kdor ravna tako, ne bode mu iz tega škode, pač pa si skorej gotovo zavaruje kravo, da ne dobi »telečje mrzlice«.

Sejmovi. Dne 26. marcija na Bizeljskem, v Celji in v Slov. Gradci. Dne 38. marcija v Imenem. Dne 31. marcija v Gradci in na Bregu v Ptuiju (za svinje.) Dne 2. aprila v Artičah in v Dramljah.

Dopisi.

Iz Glezanjevca pri Ljutomeru. (Zborovanje.)

Občni zbor »bralnega društva« je bil dne 9. februarja v učilniških prostorih. Tega dneva se je vsak veselil, le enemu, ki vedno škili v bismarkijo, ni dalo mirovati. In ta je naš g. nadučitelj Juvan. Ko mu je predsednik kr. šol. sveta naznanil dovoljenje, da bralno društvo sme v učilniških prostorih zborovati, ni besede zinil, le omejeno nedeljo si k mizi vsede učena nemška glava in prepiše odlomek § 29 šolske postave l. 1870, ki ga je po dolgem iskanja komaj našel. Nam je ta paragraf brez Vas g. Juvan znan. Vi že brž dolgo niste § 24, 26, 33 niti pogledali, zato Vam svetujemo, da si jih še v pravem času k srcu vzemete ter zapomnite, da s krajnim šolskim svetom nimate zapovedovati. Vaše obnašanje nas ni motilo, temveč še bolj navdušilo, saj smo znali, da je Vam bralno društvo trn v peti in se jezite na-nj. Ljudstva je k zborovanju prišlo od vseh stranij v tolikem številu, da ga šolski prostori niso mogli objeti. Med pričujočimi smo v naše veselje zagledali veliko gospodov, gospá in gospodičin iz Ljutomera; tudi od Male nedelje in od Svetinj smo imeli goste. Zborovanje se je pričelo s krasnim petjem pod spretnim vodstvom gosp. pevovodja iz Ljutomera. Nato pozdravi predsednik, gosp. Vinc. Kosi pričujoče s prisrčnimi besedami in v svojem govoru primerja bralna društva trdnjavi, pred katerimi trepečejo nemškutarske glave in želi, naj bi tudi naše bralno društvo stalo močno, naraščalo, cvetelo in obilnega dobrega sadu prinašalo. Iz ust tajnikov smo slišalo, da naše društvo šteje 57 udov, kar je za našo mlado društvo velika čast. Blagajnik nam poroča, koliko lepih knjig in dobrih kat. časopisov je za ta denar nakupil in naročil in še vendar nekaj v kasi prihranil; zato se mu je za modro gospodarstvo občna hvala izrekla. Naše društvo ima veliko dobrotnikov, ki so mu poklonili dobre knjige, med njimi preč. g. Osenjak, za kar se jim tukaj izreka topla zahvala. Sledila še je volitev novega odbora, pri kateri so bili potrjeni vsi prejšnji odborniki, le Vogričevci in Kamenščanci so si izvolili nova. Ko še se dožene, kako bi se dale odpravile nekatere pomanjkljivosti zastran pošiljanja časopisov, povabi g. predsednik č. g. Bohanca, domačega kaplana, k besedi. Le-ta so v jasni besedi razložili in pokazali na dobrote »bralnih društev«. V njih se bistri um, blaži srce ter se spoznava lepota materne jezika in nagiba ljubiti ga in spoštovati do hladnega groba. Razprava je bila živa in jasna, in je bila z večkratnim živahnim odobravanjem potrjena. Privabil je ta govor veliko novih udov, tako da zdaj društvo šteje 88 udov. Končno še se je prebral list preč. g. dr. Feušaj, kn. šk. duhovnega svetovalca in profesorja bogoslovja v Mariboru. Za blagodušni dar (»Zg. Danica«) mu je donela prisrčna zahvala. Gospod predsednik se zdaj zahvali vsem pričujočim, ki so se zborovanja vdeležili ter sklene zborovanje s trikratnim živio presvitlemu cesarju. Bog pa blagoslovi bralno društvo, da prinese in rodi zlahten sad! Po zborovanja je bila prosta zabava pri g. Lebariču, pri kateri so se slišale lepe napitnice, med

katerimi pa je bila najlepša Cezanjevskim gospodinjam. Bog živi vrlje Slovenke!

Iz Čadrama. (Posvečenje novega križevga pota.) V kratkem času treh tednov smo bili v našem kraju priče žalosti in sicer 17. februarja v Konjicah, ko so mil. g. celjski opat tamošnjega vč. g. nadžupnika, duh. svetovalca in dekana Fr. Mikuš v nazočnosti 30 duhovnikov in brezštevne množice ljudi iz celega okraja kljubu grdemu vremenu spremili najprej k mrtvaškemu opraviilu v farno cerkev, kjer so po opravljenih zadušnicah slovo vzeli od pč. gospoda, ki so blizo 10 let konjiško nadžupnijo vodili in so hvaležno omenili še dveh prednikov pč. g. Jožefa Rozmana in dr. J. Ulaga, in so te tri vč. gg. primerjali trem učencem Gospodovim Petru, Jakobu in Janezu in so rekli, kdor je poznal učenega dr. J. Ulaga in njih ravnanje, ta se mora spominjati vere Petrove, in dela za konjiško nadžupnijo toliko imenitnega Jožef Rozman, ki so celo konjiško zdaj tako lepo cerkev prenovili, mora se spominjati njih trdnega zaupanja v božjo pomoč, kakor ga je kazal sv. Jakob. Rajni pč. g. Fr. Mikuš pa, ki so imeli tudi za vse dobro veselje, so še posebno ljubezen vsem radi skazovali, kakor nekdanj sv. Janez in so to v vseh svojih službah v Celji, pri Novicerkvi, na Dobrni, v Brežicah in Konjicah kazali in so vse ljubili in bili od vseh ljubljani, upamo, da tudi od Boga, kateri jih je v 71. letu njih starosti iz tega sveta k večnemu plačilu poklical. Po nagrobnici bila je še slovesna mrtvaška sv. maša, libera in spreved po celem trgu, kjer so črne zastave vihrale in črno zavite svetilnice gorele, na pokopališče k sv. Ani. Vzvišena rodbina kneza Hugo Windischgrätz, vsi c. kr. uradniki, tržani in neštivilna množica kmečkega ljudstva bila je navzoča in spodobnost krščansko je molilo le to, da so med sv. mašo ognje brambovci pokriti v cerkvi stali proti vsem postavam in proti dostojnosti. Bilo je že davno poldne, ko smo truplo rajnega zemlji izročili in duši blagega pč. gospoda želeli večni mir. (Konec prih.)

Iz Prihove. (Smrtna kosa) je pokosila pridno mater Ano Rudolf, kmetico na Prelogah. Rajnka je bila povsem vzgledna, silno skrbna in vestna gospodinja. Rada je s svojim možem prebirala »Slov. Gosp.« in razne spise, ter si potem marsikaj dobro vravnala pri gospodarstvu. Bila je pokojnica tudi dobra kristjana. Z veseljem je hodila v cerkev in svete zakramente prejela. Spoštovala je namestnike Kristosove, zato je zadobila milost prejeti sv. zakramente umrjočih. Komaj tri dni je ležala v bolniški postelji, še upajoč zdravja. Zadnji večer v skrbah, da ne bi včakala jutra, prosila je za spovednika. Pri polni zavednosti prejme pobožno sv. popotnico, in kmalu potem mirno umrje. Bodi ji zemljica lahka! Jz.

Od sv. Lenarta pri Veliki nedelji (Čitanje.) Redko kedaj se izve od naše male župnije kaj po časnikih, vendar pa nam je »Slov. Gospodar« v 6. številki v vrstah za poduk in kratek čas prinesel resnično in za nas slabo vest, in sicer, da izve slovensko ljudstvo še bolje, da se naša župnija ne nahaja v kalendarju družbe sv. Mohora. Žalostno je to za našo župnijo, bilo pa bi še slabše, ako res ne bi imeli nobenega uda v tej prekoristni družbi, ali kolikor je meni znano, šteje naša župnija okoli 20 udov, pa se morajo po drugih župnijah, kakor pri sv. Marijeti in Veliki nedelji vpisati. Uzroka za to nimajo drugega, kakor da v domači župniji nihče neče nabirati in zapisovati. Da naše ljudstvo rado prebira slovenske bukve, vidi se iz tega, da si jih marljivo izposojuje od šolske bukvarne in od drugih udov Mohorske družbe, kakor tudi iz tega, da samo v našo občino, ako se ne motim zahaja, letos 7 »Slov.

Gosp.« in še nekaj drugih listov. Škoda pa je resnično, posebno za našo mladino, da se pri nas premalo skrbi za družbo sv. Mohora, gotovo vem, da bi se dosta nepotrebne in grdega odvrnilo, ako bi po zimi ljudje, posebno mladi, mesto pohajkovanja čitali več lepega in koristnega. Da pridemo prej ko slej do tega, pomozite nam Bog!

Iz Ponikve. (Podružnica sv. Cirila in Metoda.) Naša podružnica sv. Cirila in Metoda je zborovala dne 21. februarja. Udeležba je bila povoljna, za kar gre posebna zahvala gosp. gostom iz Šmarja, Šent-Jurija in Celja. Najizdatnejše so nas podpirali vrli Šmarijčani, ki so družbi poklonili lepo svoto 7 fl. 60 kr. Za olepšanje prostora pa so dali č. g. župnik dve lepi podobi sv. blagovestnikov. Omeniti mi je, da se naš g. župnik zelo zanimajo za prospeh naše podružnice. Ne samo, da so sami redni ud, nagovorili so tudi svoje ljudi, da so k družbi pristopili bodisi kot letniki ali podporniki z zneskom 3 fl. 40 kr. To je posnemanja vredno! Zborovanje se je vršilo popoldne. Po primernem nagovoru in pozdravu g. prvomestnika velikega posestnika F. Podgorškega, povzel je besedo tajnik, g. učitelj F. Šetine in je v svojem poročilu razjasnil namen in korist glavne družbe. Blagajnik g. nadučitelj J. Dobnik je bil z uspehom popolnoma zadovoljen. Odposlali smo v Ljubljano 23 gold. V odboru so vstali prejšnji gosp.: Fr. Podgoršek, prvomestnik, Jožef Dobnik, nadučitelj — blagajnik, F. Šetine, učitelj — tajnik; njih namestniki: Gašper Šenica, Mih. Zdolšek in Anton Goluf. Prosta zabava, ki je sledila rednemu zborovanju, bila je živahna in zanimiva. Pogrešali smo pa več domačih okoličanov. Ponikovljani se radi prištevajo zavednim Slovencem, a vabilom, katerih smo razposlali blizu sto, odzvalo se je le pičlo število. Morebiti je bil temu kriv pustni čas, nadjamo se pri prihodnjem občenem zboru tem večje vdeležbe. F. Š.

Iz Št. Lovrenca v Puščavi. V bližnji občini Kumen je bil dne 17. marcija enoglasno izvoljen za novega župana g. Josip Korman, po domače Pergauer, za svetovalca pa gg. prejšnji župan Gašpar Lampreht in Miha Ladinik. Odborniki so gg.: Peter in Martin Korman, Ivan Goričan, Anton Bresočnik in Blaž Šlaus. Vsi so pošteni, občespoštovani narodnjaki in verni katoličani. Zatorej se jim lahko z zaupanjem izroči krmilo, imenitne slovenske občine, katera že šest let uraduje v maternem jeziku. Z veseljem se mora opomniti, da nasprotniki že drugokrat k volitvi niso niti prišli in trdno smemo upati, da v tej občini za zmiraj na tleh ležijo nemčurstva stari stebri. — Kakor se sliši, pa so tudi v Činžatu pri občinski volitvi zmagali Slovenci s šestimi odborniki proti trem nasprotnikom. Toti so sicer ugovarjali pri višji oblasti zoper prvo volitev a brez uspeha. Vrezali so se in dobili dolg nos, kakor poročamo kmalu.

Iz Ribnice. (Sumničenje.) Ker sem že od več strani slišal, kako »ljubeznivi« Ribničani pogrevajo mene kot dopisnika »z Ribnice« v predzadnjih dveh listih »Gosp.« o g. J. P., blagovolite, gospod urednik, potrditi, da jaz nisem pisal omenjenega dopisa, kakor tudi ne »strašne« notice o »nemški ženi.«*) Dostavim tudi, da ni baš častno sumničati in iskati dopisnikov, ko se lahko opraviči vsak, ako se komu dozdeva, da se mu je kakšna krivica zgodila. Ob enem se zahvaljujem na pošiljanji »Marburgarice«, ker moji in njeni nazori se ne strinjajo. Toliko v pojasnilo. Filip Miklaveč.

*) To Vam lahko potrdimo, za naš list pa se zglasite z reklamacijo. Reklamacije so poštnine proste in na c. kr. pošti izvedo po njih, da je pri dopešiljanji kak nered. Če se pa list reklamira v pismu, ostane jim vse n znano. Uredništvo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Liberalni gospodje so po navadi slabi gospodarji, tako tudi v mestnem zastopu na Dunaji. Letos jim primanjkuje nič manj, kakor za $2\frac{1}{2}$ milijona v mestnih kasah, treba bode tedaj pač posojila na novo! — Na Dunaji bode dne 3. aprila velik shod avstrijskih vinorejcev in so v odboru, ki ga prireja, tudi slov. poslanci: prof. Robič, dr. Ferjančič, V. Pfeifer in J. Naberger. — Ne bode še k malu novega denarja in tudi ne »zlate veljave«, kajti vlada se boji in po pravici škodé, ki utegne vsled take »prekucije« nastati za državo.

Štajarsko. O zadnjih praznikih so imeli štajarski čevljarji shod v Gradci ter sta se ga vdeležila tudi dva državna poslanca dr. pl. Hofmann iz Gradca in Ernest Schneider iz Dunaja. Na zboru so sklenili nekaj dobrih, pa še več slabih rečij. Dobro je, da se juha ne povžije tako gorka, kakor se skuha. — V Schwanbergu so imeli nemški konservativci une dni zborovanje; bilo je veliko vdeleženje od strani volilcev in prelatu Karlonu so izrekli svojo zahvalo za njegovo delovanje v državnem in v deželnem zboru.

Koroško. Nova posojilnica se osnuje k malu v Prevaljah in v Št. Janzi v Rožni dolini. Obe bote nam dobri došli! — »Bauernbund« je prava nemška spaka in po vrhu še liberalna, da-si noče biti ne to ne ono; ali »iz petja se izpozna ptiček« in vse, kar je delal »bauernbund« doslej, meri le na to, da spravi, če je mogoče, tudi slov. kmete pod nemško »havbo«. Moder je torej slov. kmet, če se ogiblje zapeljivca.

Kranjsko. V deželnemu zboru so bile že precej rezke razprave, najbolj za voljo tegaj, ker vlada v nekaterih krajih, n. pr. v Radovljici, ni imenovala nadučiteljev, ampak je čakala neki na može, ki so »prijatelji nemške šole«. — Prošnje učiteljev, naj se jim poviša plača, dež. zbor ni uslišal, kajti še le dve leti je tega, kar jim je to storil.

Primorsko. Slov. ljudsko šolo imajo nekaj časa sem v Ločniku pri Gorici, ali šola mrzi laškim ljudem ondi tako, da še motijo celo otroke, kedar so na potu v šolo. Tovnej so pa celo šolsko poslopje namazali z blatom, pač v znamenje, da je njih omika prav le »laška«. — Dež. zbor je dejal Grado, kjer je kopel za bolne otroke, med zdravilišča. Za to je bilo treba posebno postave, ali bodo pa otroci poslej ozdraveli prej in bolje!

Tržaško. Nejeverci bi dali sila radi kat. cerkvi kako in delajo sedaj posebno na »zažiganje mrličev«. Tudi v Trstu je nekaj tacihi prismod, vendar pa jih še v deželnem zboru ni dosta in tako leži prošnja do vlade, naj dovoli zažiganje, sedaj že lepo pod klopjo.

Istersko. Dne 27. oktobra 1891 je razgrajalo kacih 50 laških ljudij v Kopru ter so junaški metali kamenje na hišo tamošnjega župnika; sedaj je sodnija obsodila izmed njih dva na nekaj dnij v zapor. Čudno se zdi pa ljudem, zakaj da doleti le njiju kazen, ne bilo pa bi sodniji težko vseh 50 razgrajalcev dobiti v roke. Zakriva jih pač široki, laški klobuk.

Hrvaško. V Zagrebu so bile tedni volitve v mestni zastop, stali ste si dve stranki nasproti: bana Khuena in župana dr. Amruša. Prvi in tretji razred sta potegnili z županom, drugi pa z banom. Razumeje se lahko, da je bilo hrv. ljudstvo tega veselo.

Ogersko. Novi primas, ms. Vaszary, se kaže precej prijaznega sedanji vladi in upa, da se ohrani sporazumljenje med vlado in sv. cerkvo ogerske krone. Nam bode ljubo, ako obvelja njegovo upanje in ni dvoma, da je sedanji vladi tudi prav tako, toda ogerska država je preveč v rokah judov in kalvincev ter mora more-

biti zoper svojo voljo ukreniti včasih kaj na ljubo tej nestrpni svojati.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so pisali prelepo pismo škofu dr. Strossmayerju in sicer gledé na zadnji pastirski list škofa. Madjarski listi pa čejo še zmérom vedeti, da škof dr. Strossmayer ni na dobrem glasu v Rimu. Papeževo pismo pa jim je najboljši odgovor.

Italijansko. Kakor v večih državah, tako se godi tudi Italiji, da ima več stroškov, kakor pa dohodkov. Letos je bila vsled tega v Rimu huda praska v državnem zboru, ali predsednik ministerstva, markij Rudini, pobija dobro svoje sovražnike in vidi se, da ima zanesljivo večino za seboj. Se ve, da s tem ne odpravi že tudi »tème« iz državnih blagajnic.

Francosko. Redarji so dobili neki že v roke tiste delavce, ki delajo z dinamitom strah po mestih, v Parizu in drugod. To je sicer dobro, ali ne vemo, če že bode na tem zadosti, da spravijo nje v temo, kajti sto drugih pritisne lahko za njimi, saj je nemirnih in nezadovoljnih ljudij po večjih mestih že sila veliko. — Banka za železnice in obrtnijo v Parizu je propala, vsled tega imajo ljudje nad 20 milj. zgube, škode pa je največ pri ubožniših ljudéh.

Belgijsko. Ker imajo delavci tudi letos 1. maj za svoj praznik in je letos ravno v nedeljo, boji se vlada nemirov; vsled tega pokliče za dva razreda več mladencev »pod puško« in med njimi bode pač tudi veliko delavcev. Njih torej ne bode v vrsti razgrajalcev.

Angleško. V tej državi imajo že več sto let parlamentarizem, ali zgodi se redko, da ostanejo poslanci do konca volilne dobe v svoji častni službi, kajti skorej vselej razpusti vlada zbor, predno mu poteče cela doba. Letos pa neki ostane zbor skupaj do konca svoje dobe in še le potem se vršijo nove volitve, kajti sedanja vlada si ne obeta veliko od njih.

Nemško. Zoper načrt nove šolske postave ruje se veliko, izlasti po raznih listih, ki so judom in liberalcem v službi, ali tudi nekateri ministri so zoper njega. Vsled tega prosi naučni minister, grof Zedlitz za slovo, ali cesar še mu ga ne mara dati. Škoda za moža: on je sicer lutrovec, toda kar se tiče šole, lahko je za vzgled tudi katol. naučnim ministrom. Ako dobi grof Zedlitz slovo od cesarja, potem pojde najbrž pa tudi ves načrt za njim, v »tihi grob«.

Rusko. Nekateri listi, nemški in madjarski, pišejo iz nova o ruski vojski, češ, da nam stoji že na pragu. Kdor pozna rusko vladu, pa vé lahko, da se ne nahaja pri njej sedaj nihče, ki želi vojske. Njo je sicer lahko začeti, ali kako se konča in za katero državo bode srečna?

Bolgarsko. Naj se Bolgarija razkliče za kraljestvo in po polnem iztrga iz oblasti Turčije, bilo bi sicer nekaterim vročim bolgarskim možem po volji, ali stvar je nevarna in kolikor se čuti, izostane še nekaj časa.

Srbsko. Skupščina je vsprejela pogodbo, ki jo je sklenila vlada s kraljem Milanom in s tem je zadnji poslej le še Milan Obrenović, ima pa dva milijona v žepu, dokler jih ne zapravi ter ne potoči na polzkih tléh zabavišč v Parizu. Žalosten konec zapravljalca!

Tursko. V Carigradu so ujeli nekega Šišmanova, ker so ga imeli na sumu, da je umoril bolgarskega poslanika. Ko je pa to ruski poslanik Nelidov izvedel, hitro je térjal Šišmanova od turske gosposke, češ, da je Šišmanov Rus, da torej gre njemu oblast čez-nj. Se ve, da je potlej ga poslal na Rusko in tako je mož ušel pravici.

Afrika. Masava še vedno ne mara italijanske gospodé. Une dni so neznani roparji napadli ital. častnika

in njegove spremljevalce kar na lepem; ubili pa so samo častnika, spremljevalce njegove pa so pustili pri miru.

Amerika. Slovenci v »zdrženih državah« dobijo iz nova svoj slov. list in ureduje jim ga misijonar Fr. Buh. Sedaj bode pa menda tudi list v redu.

Za poduk in kratek čas.

Kako se je nemškutar izpreobrnul.

(Prizor iz kmečkega življenja. Napisal J. Sattler.)

(Dalje.)

Lipe. Komur je potrebna, bode se je že učil; zaradi tega pa ne smemo zaničevati svojega jezika in naroda. Sicer pa jaz mislim, da nam ni tako potrebna, kakor se vam dozdeva. Z nemščino ne bomo plačevali davkov in Bog vé, kako dobro gospodarili. Brdnik ne zna nič nemški; vendar je najpametnejši in najbogatejši kmetovalec daleč okrog. Poglejte onega Mrčuna; ta zna dobro nemški, in kaj je? Dogospodaril je popolnoma; kmetijo so mu prodali, še za viničarja ga nikdo neče. Prej so mu stiskali nemškutarji roke in mu pravili »hergospod«; zdaj pa ga ne pogleda nobeden.

Križan. (Jezno.) Molči! Ne besedice več! Rekel sem, da ne zapustim nikdar svojih prijateljev.

Lipe. Ne zamerite mi, oče; število vaših prijateljev se krči od leta do leta; stari pomrjejo ali pa se zakopljejo v dolgove, da pridejo ob hišo in kmetijo; mladi so pa večidel narodnjaki.

Križan. Vse tvoje besedičenje je prazno; kak sem, tak ostanem in umrjem.

Lipe. Tedaj pa ne bo vaš sin Brdnikov zet.

Križan. Saj ni treba. Križan ga tudi ne bo prosil.

Lipe. Potem pa pojdem rajši služiti...

Križan. (Jezno.) Le idi; bodo ti že pristigli peroti.

Lena. (Sklepa roke.) Prosim te za pet ran božjih, ljubi mož, pusti svojo trmo! Ne delaj nesrečne naše hiše. Ne gredi nama starih dnij! Hočeš-li v tujino poditi otroka, ki je najina jedina podpora? Oh ta žalost me spravi še v grob! (Joka se.)

Lipe. (Stopi pred Križana in sklene roke.) Oče, ne tirajte svoje trmoglavosti tako daleč; naj se vam smilijo vsaj uboga mati!

Križan. (Zgrabi se za glavo; potem pa osorno reče Lipetu.) Idi v mesto in nesi ta list (vzame ga z mize) gospodu Šnudererju.

Lipe. Ubogal vas bom, če tudi vem, za kaj tu gre. Oh oče, oče!

II. Dejanje.

(Vrši se štirinajst dni pozneje.)

1. Prizor.

(Kmetška hiša. Micka prede. Brdnik vstane izza mize, kjer je pisal.)

Brdnik in Micka.

Micka. Kaj ste pa pisali, oče?

Brdnik. Napisal sem pooblastila Ozimki, Žvajgarci in Maroltinji; le podpisati jih še morajo.

Micka. Je-li vdove ne smejo osebnost voliti?

Brdnik. Ne. Postava dovoljuje vdovam, da smejo sicer voliti v občinski in okrajni zastop; morajo pa pooblastiti za to kakega volilca. Same ne smejo; v deželni in državni zbor pa sploh nemajo nobene volilne pravice.

Micka. Ali bodo zmagali naši?

Brdnik. V tretjem razredu zmagamo gotovo; morda tudi v drugem; drugače je pa v prvem. To je še nemškutarska trdnjava.

Micka. Ko bi pa Križan volil z narodnjaki, bi-li šlo tudi v prvem?

Brdnik. Se ve, da bi šlo; kajti potem potegnejo tudi drugi nemškutarji z njim; ali pa ostanejo doma. Nemškutarji gredo za Križanom, kakor na Markovo pri procesiji za križem.

Micka. Škopa ga, da je tak!

Brdnik. Še večjo škodo pa ima vsa občina. Med volitvijo je vselej jeza; po volitvi se pa gledamo nekaj časa, kakor pes in mačka. Ali najhuje je to, da nam župan uraduje samo nemški in da dela spletke ob vseh drugih volitvah. Za to mora biti prva naša skrb, da zmagamo mi; potem vržemo nemškutarje za vselej z županskega stola. Potlej bo se vrnil mir v občino in ni se nam treba ničesar več bati ob deželnih in državnih volitvah; tudi v okrajni zastop bomo poslali narodnjake.

(Dalje prih.)

Smešnica. Nek gospodič, ki suče v tednu vatel v roki, spravi se v nedeljo na konja ter jaha junaški pa nerodno iz mesta. Potoma sreča dva svojih tovarišev; brž ga vpraša eden izmed njiju: »Kam pa?« Hitro pa mu seže drugi v besedo: »E, kaj vprašaš, saj vidiš, da tje, kamor konj hoče«.

Razne stvari.

(Dež. zbor.) Dne 18. in 21. marcija je bila seja v deželnem zboru v Gradci. V vrsti predlogov, katere ima v razpravi, je predlog nemških konservativcev, naj se vpelje »ženitbena oglašnica«. Za-njo ima pa tudi letos liberalna gospoda gluho uho.

(Slov. čitalnica.) V slov. čitalnici v Mariboru bode jutri, dne 25. marcija zvečer, govor »o bakterijah«. Te glivice so vam neki krive raznih bolezni, ali človek jih ne vidi drugače, kakor po drobnogledu in še tedaj ne vsak.

(Učiteljstvo.) Gg. Rok Orač, nadučitelj v Rogateci, J. Šac, nadučitelj v Kamnici in H. Kocuvan, učitelj pri sv. Bolfanku v slov. gor., stopijo stalno v pokoj. — Učitelj v Framu je postal g. Jožef Vodošek, doslej podučitelj v Šent-Ilji v slov. gor. in v Špitaliču gosp. Karol Rožanc, doslej podučitelj v Spodnjem Logateci; podučitelj pa g. Oton Vobič v Sp. Polskavi in gspč. M. Turk, doslej podučiteljica v Poličanah, pride na enako mesto v Studence pri Mariboru.

(Tursko.) Profesor dr. Ig. Oblak je potoval po Macedoniji ter zbiral bolgarske besede, kakor jih ljudstvo izgovarja. Tamošnja gosposka ga je imela vsled tega za vohuna in ga je brzo spravila na mejo. Za-nj tako potovanje pač ni bilo prijetno, toda bilo je hitro.

(C. kr. pošta.) Ni samo v Mariboru, da hodi pismo iz Maribora v Ruše osem dni, ampak tudi po drugih krajih. Tako se nam piše iz Šaleške doline, da se je na c. kr. pošto v Mislinji dalo pismo dne 15. februarja in je dospelo že hvala Bogu, dne 2. marcija v Šoštanj. Vso daljino pa počasni človek lahko peš prekoraka v štirih urah.

(»Vesna«.) Novi list slov. dijakov (!) »Vesna«, iz »društvene tiskarne« Dragotina Hribar-ja v Celji, kaže koj v svojem prvem listu, kaj da je »list nezavisen na vse strani«. Oblika je »Vesne« malo »vredna, vsebina pa nezorela, pohujšljiva in na mestih nagnjusna. »Slov. Narod« in »Slovenec« sta si pa torej tudi ene misli v sodbi čez to divjaško nesnago.

(Srednje šole.) Na srednjih šolah uči se v našem cesarstvu 70.664 mladeničev; med njimi je nemških 33.445, slovenskih pa samo 2900 in judovskih 7889. Iz tega si lahko vsakdo posname, zakaj da imamo le redko domače gospode v uradnih.

(Mladina.) V Mariboru so prijeli dne 17. marcija tri »mestne«, 17 do 18 let stare potepence, ker so vložili v neko štacuno in sploh kazali »dolge prste«. Redarji so jih imeli že dalje časa »na muhi«.

(Šulverein.) Kakor se kaže, dobimo v Štore pri Celji v resnici dverazredno ljudsko šolo; uredi jo nemški šulverein in prej ali slej jo dobi dežela na svoje stroške. Poučevanje pa bode popolnem nemško. »D. W.« pristavlja: wacker!

(Davkov) plačuje Gradec na leto 3.513.130 gld. 35 kr. Kakor se torej vidi, pozna tudi mestna gospôda »štiberske bukvice«.

(Posojilnica) v Ormoži je imela lani 208.056 fl. 95 kr. prometa in 2340 fl. 29 kr. čistega dobička. Udov šteje društvo 681 in njegovo premoženje znaša 20.050 fl.

(Sadjerejec.) G. Miha Bizjak, vrli sadjerejec in posestnik na Pečevji v župniji Teharski, je umrl v četrtek, dne 17. t. m. in v soboto so ga pokopali jako častito. Ker prinesemo v prihodnjem listu dolžje poročilo, izrečemo dnes samo kršč. željo: Naj počiva v miru!

(Podružnica) šulvereina v Celji je neki zanikarna v vplačevanju letnine. »D. W.« pravi celo, da je letnine veliko zaostalo. Vsled tega pa ne pojde iz Celja nihče izmed njih na Dunaj k občenemu zboru; tam bi ga ne gledali lepo, kamo-li bi mu še dali kaj »na pot!«

(Ropar.) V ponedeljek ob 1/2 10 zvečer je nek mizarski pomočnik v Gradci umoril prodajalko tobaka, ali nek topničar je slišal klic na pomaganje ter je brž stopil pred prodajalnico. Kmalu je prišel tudi redar in tako sta morilca ujela, ko je še stikal po miznicah za denarjem.

(Ukradel) je načelnik tukajšnjega hranilnega in posojilnega društva delavcev južne železnice 1400 gld. iz blagajnice ter ubežal, ne da bi kdo vedel — kam.

(Iz ječe) izpustili so dr. pl. Vestenecka ter ostane sedaj prost, dokler se ne izvrši obravnava zoper njega. Ne mara, da trka mož še celo na nedolžnost svojo.

(Utekel) je K. Eritscher iz ječe c. kr. okr. sodnije v Slov. Bistrici. Zaprl so ga bili zavoljo tatvine, star je okoli 30 let in je doma na Koroškem.

(Obsodba.) V petek, dne 18. marcija so obsodili v Celji Antona Hrvafoviča iz Dobrovice pri Rogateci k smrti na vešalih. Nesrečni, še le 28 let stari mož je ubil svojo mlado ženo ter jo rinil v gnojnico.

(Uboj.) V torek, dne 15. marcija se je peljal Ant. Borko, kmečki sin v Kraljevcih, iz Ljutomera domov. Na potu pa ga je nek fanté udaril s kolom po glavi ter mu je prebil globanjo. Borko je umrl drugo jutro.

(Mrtvega našli) so dne 12. t. m. na cesti 60 let starega berača Antona Jančiča iz Karčevine pri Ptuj. Siromak je brž ko ne preveč žganjice pil in je vsled tega obležal.

(Poboj.) Dne 15. t. m. sta želarska fanta Karl Černel in Ivan Gorčič napadla kmečkega sina Josipa Domanjko, kmeta Franca Holc in njegovega brata Andreja Holc iz Kraljevec, ko so se vračali od novačenja v Ljutomer, ter sta ž njimi tako hudo ravnala, da je Josip Domanjko drugo jutro umrl.

(Slaba kupčija.) Graška Südmark ponuja še zmérom na novo Linhartov koledar, toda skorej zastoj, kajti samo sedem jih je prodala doslej. Tudi kmetij ima na ponudbo pri Spielfeldu, Mariboru, Vitanji, Brežicah in sploh, kjer je kaj südmarkovcev, ali doslej še ni uspeha. Nek »baron« Pistor pa je pri tej kupčiji za mešetarja.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Martin Osenjak, kaplan pri Sv. Petru pri Radgoni, dobil je župnijo v Vurbergu. Č. g. Marko Stuhec, kaplan v Laporji, stopi zavoljo bolezni v pokoj in č. g. Jarnej Pernat, kaplan pri Kapeli, pride za kaplana k Sv. Juriju pri Ščavnici.

Loterijne številke.

Trst 19. marcija 1892:	65, 8, 45, 18, 16
Linc » »	41, 64, 35, 10, 28

Zavarovalno društvo

„Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v Gradci Radetzkystrasse 1.

priporoča se vsem katoličanom, kateri name ravajo složnost na gospodarstvenem polju. Društvo oskrbljuje zavarovanje proti ognju, nesreči in za življenje, kakor tudi cerkvenim in občinskim predstojnikom zavarovanje zvonov proti razlomu in poklini. — Zastopniki se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Protin, revma,

trganje po udih, izpadanje lasov, ohromenje, bolezni v želodci in živcih se ne odstranijo s skrivnostnimi zdravili, temveč z mojim iz močnega, planinskega vina destiliranim **konjakom**, kateri se je poskusil kot najboljši duha in telo okrepljajoče in čudno delujoče zdravilo. Steklenica 1 fl. 20 kr. 4 steklenice se franko razpošiljajo. Se dobijo le naravnost pri

Benediktu Hertl,
graščaku v Goliču pri Konjicah.

Vabilo

k občenemu zboru Ormoške posojilnice, registrovane zadrage z neomejeno zavezo, ki boče v nedeljo, dne 27. marcija 1891 ob 11. uri predpoldne v čitalnici Ormoški.

Dnevni red:

1. Poročilo predstojnikovo, polaganje kónečnega računa in bilance za leto 1891.
2. Poročilo nadzorstva o računih in bilanci za leto 1891.
3. Predlog predstojništva in nadzorstva, naj se čisti dobiček izroči zadruguemu premoženju.
4. Sprememba zadrughnih pravil.
5. Volitev predstojništva in nadzorništva.
6. Predlogi.

Drugo vabilo.

Ako ob zgoraj navedeni uri ne bi bilo za sklepanje dosti navzočih udov, se koj s tem vabilom za ta slučaj nesklepčnosti prvega zborovanja odredi v smislu § 33. zadrughnih pravil drugo zborovanje na isti den 27. marcija 1891 ob 3. uri popoldne na istem mestu in z istim dnevnim redom, kakor je spredaj za prvo zborovanje odločen.

Ormož, dne 7. marcija 1892. 2-3

J. Vertnik,
knjigovodja.

Dr. J. Geršak,
predstojnik.

Kovačnica

v mestu ali trgu ali v okolici na Štajarskem se kupi. Naslov „Nr. 120 poste restante Graz“.

1—2

Vabilo

k občenemu zboru posojilnice v Vitanji, ki se obhaja v ponedeljek, dne 28. marcija ob 10. uri predpoldne v zadrughni uradnici.

Dnevni red:

1. Račun za leto 1891.
2. Sprememba pravil.
3. Volitev načelnštva in nadzorništva.
4. Predlogi.

V Vitanji, dne 12. marcija 1892.

Načelnstvo.

Oves „Willkomm“.

Ta oves je v planinskih deželah med vsemi sortami najzgodnejši, plodnejši in težji; raste na visoko od 5—6 čevljev, ima močno, dobro slamo za krmo in se ne poleže.

Zadostuje, ker se ta oves redko seje, 50 kil kot seme za jeden plug. Cena za kilo 25 kr. Ako se vzame več, kakor 50 kil, za kilo 20 kr.

Razpošilja, kakor dolgo seže, vrečo po 5 kil za 1 gld. 80 kr. proti pošiljavi zneska ali poštnemu povzetju franko na vsako poštno postajo

Benedikt Hertl,
veliki posestnik na graščini Golič pri Konjicah.

6-8

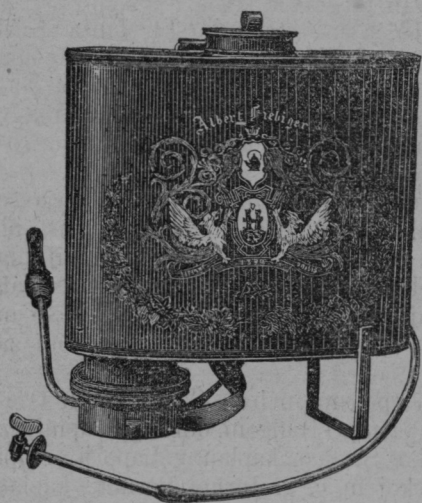
Odvetnik 1-2

Dr. Urban Lemežuljudno naznanja, da je
otvoril svojo odvetniško
pisarno v**Slovenski Bistrici.****Lepa jabolčna drevesa,**

komad 30 kr., prodaja 21-26

Jože Janežič,
na Bizeljskem pri Brežicah.**Za pogozdovanje**

priporoči

J. W. Petriček, logar v Celji,
nekaj tisoč prav lepih, triletnih smrek. Cena
za 1000 drevesc 2 gld. 50 kr.Priporočam svojo dobro
izkušano kotlovino, znotraj ko-
siterne**vakuum**
peronospora - brizgalnice,komad 14 gld. Kdor vzame
6 komadov, dobi 70% odpustka
v gotovem ali po povzetju.**A. Fiebiger,** 2
kotlar koroške ulice 5.**Sesaljke**solidne izdelave za različne potrebe;
pivovarne, fabrike, rude, vodnjake, dalje
vodotočne cevi, sesaljke in spravo za
kletarstvo, angleške cevi iz kovanega
železa, cevi iz konopnine in gumija,**Kovinsko blago**vsake vrste, pipe za vsakojake potrebe
in razne podobne, vretenice, ventile za-
porne, pozračne ventile vsake vrste, po-
prijemalce železne za razne cevi, spravo
za kopališča, izlivalnike, kotlje za nare-
janje plina, varovalno orodje, posode za
kolomaz. holländerje,pipe za narejanje pen na pivu
naposledblago iz lite kovnine in mednine
po obrazeihpriporoča po najnižji ceni in s porošt-
vom za dobro robo**ALBERT SAMASSA**c. kr. dvorni zvonar in fabrikant
strojev in gasilnega orodja v**Ljubljani.**Podrobne cenilnike dopošilja brez-
plačno in franko. 2**Kovačnica**na Murskem polju se z orodjem in stanova-
njem vred da v najem. Več pové uredništvo
„Slov. Gosp.“ 5-5„Zum goldenen
Reichsapfel“**J. PSERHOFER'S**Apotheke in
Wien.**I. Bezirk, Singerstrasse 15.****Kričistilne kroglice,** nekdanje imenovane univerzalne kroglice, zaslužijo po pravici to
ime, ker je veliko takih boleznij, pri katerih se kaže izvrsten uspeh teh
kroglic. Že več ko 10 let so te kroglice razširjene in od zdravnikov zapisane. Malo je takih družin, pri
katerih se ne bi rabile te kroglice.Jedna škatljica s 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr.,
pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr. Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštne
in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki
4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)**Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“**in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih. Kate-
rega je videti na navodilu za porabo.Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodica 40 kr., prosto
poštne 65 kr.Trpotčev sok, zoper nahod, hripavost, kašelj itd. ena
steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, škatljica 50 kr., poštne prosto
75 kr.Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto
65 kr.Življenska esenca (Pražke kapljice) zoper pokvarjenje
želodeca, slabo prebavljanje itd. Stekle-
ničica 22 kr.

Angleški balzam, steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, zoper kašelj itd. 1 škatljica 35 kr.,
poštne prosto 60 kr.Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje rast
las, škatljica 2 gld.Univerzalni plašter prof. Stendela domače, zdravilo za
rane, oteklino itd. posodica 50 kr.,
poštne prosto 75 kr.Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sred-
stvo proti slabim prebavi, 1 za-
vitek 1 gld.Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge framacevitične specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih
časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — Razpošiljana po pošti se točno odprav-
ljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.Pri dopošiljavi denarja (po poštnej nakaznici), stane poština dosti manj, kakor
po povzetju. 7—12